

régi nyelvük és nehezen olvasható elavúlt írásuk nagyon szükségessé tette az átírást. Mert nem épen ritka ám régi írott könyveinkben az Apur Codex utolsó lapján olvasható olyféle panaszos megjegyzés, hogy «Bajos az Olvasása». Így ha újra le voltak írva, úgy látszott, mintha többé már semmi értékük sem volna. Nagyon valószínű tehát, hogy a Margit-legenda eredetije sem járt szerencsésebben. Adja isten, hogy a jövő e sejtelmemet megczáfolja! Nekem lesz benne legnagyobb örömem.

VOLF GYÖRGY.

Volcatius Sedigitus canonja.

(Gell. XV. 24.)

- Látom, sok ember még nem tudja biztosan,
 A vigirók közül kié a pálmaág.
 Megoldom a csomót ítéletem szerint,
 Úgy hogy ki ellentmond, az most már mitse mond.
- 5 A pálmányertes *Staius Caecilius*.
 Utána *Plautus* jó mint győztes második.
 A harmadik jutalmat bírja *Naevius*.
 A negyediket *Licinius*nak juttatom.
Liciniusra Atilius következik.
- 10 Mind hatodik áll a sorrendben *Terentius*.
Turpilius a hetedik, *Trabea* nyolczadik.
 Kilenczediknek bízvást *Lusciust* teszem,
 Óság okáért tízediknek *Enniust*.

Ford. P. T. E.

A Latin Anthológiából.

(Riese 796.)

Varus ebédre hívott a minap véletlenül engem.
 Pompa tömérdek volt, ámdé szegény az ebéd.
 Nem táplálékkal de arannyal díszlik az asztal:
 Tálalnak sokat a szemnek, a szájnak alig.
 Mondám: Vare, pofázni jövék s nem nézni te hozzád.
 Vagy feladass eledelt, vagy leszeded az aranyt!

Ford. P. T. E.